

med at diskutere en type social dimension på globalt plan, ikke som i EU, men det er dog det, vi gør.

Jeg tænkte på, da jeg skulle forberede mig, at der jo nok er mange vælgere, der er lidt overraskede over, hvor hurtigt det går, for nogle af de her ting diskuterede vi jo kun nationalt for få år siden; så kom vi til at diskutere det i EU-sammenhæng, og nogle vælgere har nok instinktivt troet – det ved jeg, for jeg har mødt dem – at sådan noget som en social dimension skal de nok være imod i EU; og nu skal vi til at diskutere dele af de temaer globalt. Men det er klart en nødvendig del af at kæmpe socialt for lønmodtagernes rettigheder og for miljøet, at man globaliserer den kamp.

Jeg så gerne, at vi i Folketinget kunne følge det her nøje, og derfor vil jeg spørge, om udenrigsministeren på et passende tidspunkt kunne komme i f.eks. Europaudvalget og redegøre for, hvad der sker på området, og hvordan den danske regering aktivt følger det dagsordensforslag, der bliver vedtaget, op.

Jeg skal slutte med at sige, at det er afgørende vigtigt, at vi vælger en vej mellem protektionisme og tøjlesløs frihandel, og efter min opfattelse tager vi et skridt i Danmark ved at vedtage det dagsordensforslag, jeg nu skal fremsætte på vegne af SF, Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og CD. Det lyder sådan:

Forslag om motiveret dagsorden

- »Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at arbejde for en nedbrydning af internationale handelsbarrierer især for at lette de fattige landes deltagelse i den internationale handel, og regeringen opfordres samtidig til at arbejde for:
- en større hensyntagen til bæredygtig udvikling, herunder at der udarbejdes multilaterale retningslinjer for samspillet mellem miljøhensyn og varernes frie bevægelighed,
 - at der i internationale miljøaftaler kan anvendes handelsbestemmelser uden at komme i konflikt med WTO,
 - at der internationalt søges mere effektive midler, der kan fremme respekten for fundamentale arbejdstagerrettigheder på grundlag af de i ILO vedtagne konventioner, og
 - at der i WTO nedsættes en arbejdsgruppe til analyse af spørgsmålet om arbejdstagerrettigheder.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordenforslag nr. D 25).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ove Fich (S):

Da GATT-aftalens afløser, WTO, trådte i kraft den 1. januar i år, var det en historisk begivenhed. Vi indledte hermed en proces under en ny og stærkere international organisation, der skal fremme frihandelen ved at fjerne handelsbarrierer, herunder lette de fattige landes deltagelse i den internationale handel.

I forbindelse med undertegnelsen af WTO blev det besluttet at nedsætte en komité for at analysere forholdet mellem miljø og handel. Det finder vi var et godt skridt. Og i det dagsordensforslag, som netop er fremsat af SF på seks partiers vegne, foreslås en tilsvarende arbejdsgruppe til at se på forholdet mellem handel og de grundlæggende arbejdstagerrettigheder. Det har vor varme og fulde støtte.

Det er klart, som også udenrigsministeren redegjorde for det i sit indlæg, at indgangen til problemet nødvendigvis må være anderledes i WTO end i EU. I EU kan vi standardisere varer, fastlægge miljøregler, gennemføre social dimension, som alt sammen i detaljer regulerer forholdet mellem produktion og handel på den ene side og miljø og arbejdstagerrettigheder på den anden side.

I WTO sker der ingen standardisering og ingen detailregelfastsættelse. Her gælder det i stedet for om at få vedtaget, hvilke internationale miljøregler der, selv om de begrænser handelen, vil være acceptable i WTO, samt hvilke krav til overholdelse af de grundlæggende arbejdstagerrettigheder der, også selv om de begrænser samhandelen, vil være acceptable i forhold til WTO. Det er problemstillingen i WTO.

Jeg vil godt vende mig mere specifikt til miljøområdet.

Det er klart, at varer, der sælges på vort marked, skal leve op til vor miljøstandard. Det er ikke her, problemet opstår. Problemet opstår, når vi vil stille krav til, hvorledes vi kan begrænse miljøskader i producentlandene. Kan vi overhovedet tillade os at blande os, eller er det – som man ofte kalder det i international sammenhæng – indre anliggender for de pågældende producentlande?